

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Gfv.I.30.282/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Cseh Attila a tanács elnöke
Dr. Magosi Szilvia előadó bíró
Dr. Mocsár Attila Zsolt bíró
Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró
Dr. Szabó Klára bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Bella Krisztián ügyvéd
(cím1)

Az alperes: alperes1
(cím2)

Az alperes képviselője: Dr. Tóth T. Tibor Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Tóth T. Tibor ügyvéd
(cím3)

A per tárgya: Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla
10.Gf.40.047/2024/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék
6.G.40.507/2021/49. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében 352.635 forint és járulékai, valamint 21.600 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A perköltség – mint a felperes jogi képviseletével kapcsolatos költség – megállapítása felől a

bíróági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (2) bekezdése alapján határozott, indokolása szerint „tekintetbe véve az elvégzendő képviseleti tevékenységet”.

[2] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet teljes egészében elutasította. Mentésítette az alperest a terhére megállapított perköltség megtérítése alól, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek „125.910 forint, továbbá 300.000 forint + áfa összegű együttes első- és másodfokú perköltséget”.

[3] Határozata indokolásának a perköltséggel kapcsolatos része szerint az alperes elsőfokú perköltsége az általa előlegezett 97.700 forint szakértői díjból és az ügyvédi munkadíjból, míg a másodfokú perköltsége 28.210 forint fellebbezési illetékből és az ügyvédi munkadíjból áll {jogerős ítélet [55]}.

[4] Az ügyvédi munkadíj tekintetében az IM rendelet 2. § (1) bekezdése, valamint az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) 28. § és 30. § (1) bekezdése figyelembevételével, a Pp. 80. § szerinti perköltségként nem látta alkalmazhatónak az alperes és jogi képviselője közötti megbízási szerződésben kikötött 100 euró + áfa óradíj kapcsán a perköltség euró devizanemben történő meghatározását. Erre tekintettel a megbízási szerződés megkötésének időpontjában irányadó középárfolyam alapján meghatározott 36.683 forint + áfa óradíj alapulvételével, az effektivitási kikötés figyelmen kívül hagyásával forintban határozta meg az alperes jogi képviselője részére járó ügyvédi munkadíjat. {jogerős ítélet [57]}.

[5] További indokolása szerint: „Ennek összegét az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, mert az alperes által az első- és a másodfokú eljárásra érvényesített ügyvédi munkadíj még az óradíj forintban történő meghatározása mellett sem állt arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, figyelemmel arra, hogy a per annak ellenére sem minősült bonyolult ténybeli és jogi megítélésű ügynek, hogy szakértői bizonyítás lefolytatására is sor került, mert a jogvita elbírálása szempontjából releváns tények nem voltak összetettek és jogilag a Ptk. fuvarozási szerződésre vonatkozó szabályai alapján megítélhető volt. Nem volt továbbá figyelmen kívül hagyható, hogy az alperes által az elsőfokú eljárásra felszámított és a fenti forint összeggel kalkulált munkadíj megközelítette a pertárgyérték kétszeresét, míg a másodfokú munkadíj is meghaladta a másodfokú pertárgy értékét. A pertárgy értékét a megbízási szerződés alapján felszámított munkadíj körében sem lehet figyelmen kívül hagyni, mert az meghatározza az ügy téjét, a fél pernyeréshez fűződő érdekességét, valamint hatással van az ügyvédi felelősségre is. A megbízási szerződésben a fél szabadon állapodhat meg abban a jogi képviselőjével, hogy akár a pertárgy értékének többszörösét kitevő ügyvédi munkadíjat fizet a részére, ezt a kockázatvállalását azonban nem háríthatja át pernyerése esetén sem az ellenérdeklő félre.” {jogerős ítélet [58]}.

[6] A jogerős ítélet [59] bekezdése alapján a másodfokú bíróság „[m]indezen szempontok alapján az IM rendelet 2. § (2) bekezdésének alkalmazásával az alperes képviselője által végzett képviseleti tevékenységgel, az első- és másodfokú eljárás idő- és munkaszükségletével összesen 300.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat talált arányban állónak.”.

[7] A jogerős ítélet – kizárólag a perköltséggel kapcsolatos rendelkezése – ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak oly módon történő megváltoztatása érdekében, hogy a Kúria – helyt adva teljes perköltség igényének – a felperest 97.700 forint szakértői díj, és bruttó 1.537.384 forint elsőfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj,

továbbá 28.210 forint fellebbezési illeték és bruttó 559.049 forint mint másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj összegéből álló perköltség megfizetésére kötelezze.

[8] Felülvizsgálati kérelmét az IM rendelet 2. § (2) bekezdése, és a Pp. 346. § (5) bekezdése megsértésére, valamint arra alapította, hogy jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú közzétett határozatától.

[9] Az IM rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltak kapcsán arra hivatkozott, a bíróság csak abban az esetben jogosult a megbízási szerződésben meghatározott munkadíjat mérsékelni, amennyiben az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel, így az indokolásban meghatározott azon okok, amelyek az ügy nem bonyolult ténybeli és jogi megítélésére, valamint a pertárgyértékhez viszonyított arányára vonatkoznak, jogszabálysértőek. A Pp. 346. § (5) bekezdés tekintetében a jogerős ítéletet azért tartotta jogszabálysértőnek, mert a munkadíj mérséklésére vonatkozó indokolás semmilyen ténymegállapítást nem tartalmaz, a bíróság aránytalanság megállapítására vonatkozó vizsgálatot nem folytatott le, amely az alacsonyabb mértékben meghatározott idő- és munkaszükségletet alátámasztaná.

[10] A szerződésben megállapított ügyvédi munkadíj bíróság általi mérsékelhetősége körében a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú közzétett ítéletének (a továbbiakban: referencia határozat) [41]-[44], [50], [52], [53]-[55] pontjaiban foglaltakra hivatkozott. Előadta, hogy a jelen ügyben a másodfokú bíróság elmulasztotta figyelembe venni a díj mérséklésének kivételes lehetőségét. Nem végzett semmilyen, az elvégzett ügyvédi tevékenység időszükségletéhez igazodó elszámolást. A jogerős ítéletben a nettó 300.000 forintot az első- és másodfokú eljárás vonatkozásában egy összegben jelölte meg, amely sérti a Pp. 347. § (3) bekezdését, mivel az ítélet rendelkező részének el kell különítenie az első- másodfokú perköltség összegét. Nem végezte el vagy nem végezte el helyesen a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi értékelését, holott a peranyagok alapján megállapítható, hogy az a hivatkozott kritériumoknak megfelelt. A másodfokú bíróság csak egy általánosságban megfogalmazott indokolással csökkentette az általa felszámítani kívánt ügyvédi munkadíj összegét. Nem adott semmilyen tartalmi elemzést abban a vonatkozásban, hogy ügyvédje tényleges tevékenysége miatt aránytalan, voltak-e mulasztásai, amelyek a díja mérséklését indokolják, a peres eljárásra fordított, felszámított időtartam miatt lenne aránytalan az elvégzendő tevékenység tényleges időszükségletéhez képest. A másodfokú döntés a bíróság szubjektív értékítéletének minősíthető.

[11] Felülvizsgálati kérelmében állította továbbá, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 370. § (1) bekezdését és a Pp. 2. § (2) bekezdését is, miután a felperes fellebbezési ellenkérelmében csak általánosságban kérte az alperes fellebbezésének elutasítását és az alperes perköltségben való marasztalását, de az alperes által felszámítani kívánt perköltség tekintetében sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem volt kifogása, így a másodfokú bíróság túllépte-e felülbírálati jogkörét, hiszen az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerinti aránytalansági vizsgálatot kizárólag erre vonatkozó felperesi kérelem esetén folytathatta volna le.

[12] Felülvizsgálati kérelmének összecszerűségével összefüggésben előadta, hogy a másodfokú bíróság által megállapított 36.683 forint + áfa összegű ügyvédi óradíj mértéke figyelembevételével az elsőfokú eljárásban felszámított 33 munkaóra után bruttó 1.537.384 forint, a másodfokú eljárásban felszámított 12 munkaóra után bruttó 559.049 forint az ügyvédi munkadíjat igényel.

[13] Az alperes a felülvizsgálati kérelme III. pontjában és a külön okiratban is előterjesztett engedélyezés iránti kérelmében a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglaltakra hivatkozással kérte a felülvizsgálat engedélyezését, állítva, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a referencia határozattól. Az ügy érdemére kiható módon megsértett jogszabályhelyeket a felülvizsgálati kérelmével egyezően jelölte meg.

[14] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében az alperes idézte a referencia határozat alábbi bekezdéseit:

[41] „A szerződésben megállapodott munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő. Az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki, ha az a piaci viszonyokkal és a józan észszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű.”

[42] „Az aránytalanság vizsgálata az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjnak az elvégzése (helyesen: egybevetése).”

[43] „A perhez kapcsolódó képviseleti tevékenység vizsgálata elsődlegesen tényeken, továbbá az egyedi jogvitában felmerült egyéb körülményeken alapulhat és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú értékelését jelenti.”

[44] „A vizsgálat objektív szempontja, hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelelt-e; a tárgyalásokon részt vett, a pervitelhez szükséges periratokat elkészítette, határidőket betartotta, azaz ügyfele jogi képviselését az eljárási jognak megfelelően ellátta. Ezt a tárgyalási jegyzőkönyvek, a beadványok, azaz a konkrét periratok bizonyítják. Amennyiben az ügyvéd ezt a feladatát maradéktalanul ellátta (a tárgyalásokon részt vett, periratait határidőben benyújtotta, az ellenérdekű fél perirataira reagált) az objektív kritériumoknak megfelelt.”

[52] „A perköltség viseléséről a bíróság a rendelkező részben dönt. Az ítélet indokolásának része a jogi indokolás [Pp. 346. § (4) bekezdés], amely a Pp. 346. § (5) bekezdése szerint „tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett ...”.

[53] „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere magában foglalja az indokolt bírói döntéshez való jogot is {7/2013. (III.1.) AB határozat, Indokolás [28]-[33]}. Az indokolás tartalmi követelményeit az Alkotmánybíróság e határozatában megfogalmazta: „[a]z eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgggal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {Indokolás [34]}.”

[54] „A bíróságnak a perköltségviselésről való rendelkezését, amennyiben az ügyvédi munkadíj mérsékléséről dönt, a mérséklés indokaira kiterjedően indokolnia kell.”

[55] „A felszámított perköltség mérséklésénél az indokolási kötelezettség azt jelenti, hogy a bíróságnak az adott ügy konkrét peradataival kell megindokolnia a Rendelet 2. § (2) bekezdésében foglalt feltételeken alapuló mérséklést. A bíróságnak tehát tartalmi elemzéssel részletesen alátámasztva ki kell térnie arra, hogy az ügyvéd tényleges tevékenysége miért aránytalan (hány tárgyaláson nem vett részt és nem gondoskodott helyettesről, melyik periratával késlekedett, mikor nem tett eleget a bíróság felhívásának), az óradíjon alapuló elszámolás esetén óradíja miért kirívóan ellentétes a piaci viszonyokkal vagy a józan észszel, illetve a kimunkált, a peres eljárásra fordított idő miatt aránytalan a felszámítottéhoz képest, az egyösszegű munkadíj miatt nem arányos. Nincs helye konkrétumok nélküli általánosságoknak, mert az ellentétes a bíróság indokolási kötelezettsége előírásával és a tisztességes eljárás eljárásjogi alapelveivel.”

[15] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében idézte a másodfokú bíróság ítéletének [58]-[59] pontjaiban írtakat. Az [58] pontban foglaltakra előadta: „[a]z ítélet alapján nem állapítható meg, hogy a bíróság az aránytalanságra vonatkozó vizsgálatot elvégezte, ennek ellenkezője állapítható meg”. Az [59] bekezdésben rögzített elvek

vonatkozásában hangsúlyozta: „[a]zok jogkérdésben ellentétben állnak a Kúria hivatkozott határozatának idézett pontjaival, tekintettel arra, hogy ezen körülmények nem képezhetik vizsgálat tárgyát a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján, ezért az ítélet tábla ítélete jogszabálysértő”.

[16] Előadta továbbá, hogy a Kúria közzétett ítéletével kapcsolatban jogkérdésben való eltérésre, ennek okán jogszabálysértésre a másodfokú ítélettel szemben az IM rendelet 2. § (2) bekezdése és a Pp. 346. § (5) bekezdésére hivatkozik, tekintettel arra, hogy az ítélet az indokolás körében jogszabálysértő, ellentétes a Kúria döntésével, nem végezte el a bíróság az arányossági vizsgálatot, továbbá olyan szempontokat tartalmaz ebben a körben {[58]-[59] pontok}, amelyek nem vehetők figyelembe, ennek okán jogszabálysértők.

[17] Utalt továbbá arra, hogy a Pp. 2. § (2) bekezdésére és 370. § (1) bekezdésére mint jogszabálysértésekre tett hivatkozásai a konkrét ügy keretei között értelmezhetőek.

[18] A Kúria a Pp. 21. § (1) bekezdésére és a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 7. pontjában kifejtettekre figyelemmel az ügyben hivatalból vizsgálta a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztésének szükségességét, és azt az alábbiak szerint ítélte meg.

[19] A per vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felperes vagyoni jogain alapul, továbbá értéke pénzösszegben kifejezhető [Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pont]. A felperes felülvizsgálati kérelmében vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, valamint a per nem tartozik a Pp. 408. § (1) bekezdés második mondatában meghatározott kivételek közé. Mindezek alapján nincs helye felülvizsgálatnak [Pp. 408. § (1) bekezdés], ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjeszteni [Pp. 409. § (1) bekezdés, 410. § (1) bekezdés].

[20] Az alperes felülvizsgálat engedélyezés iránti kérelme nem alapos.

[21] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[22] Amint arra a Kúria több határozatában (pl.: Pfv.21.294/2022/2., Gfv.30.561/2022/2., Gfv.30.562/2022/2., Pfv.20.040/2024/2.) rámutatott, a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok esetén alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges. „Elvi jelentőségű jogkérdésnek” minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (Kúria Gfv.30.042/2023/2., egyezően: PK vélemény 1. pontjához fűzött indokolás). A fél részére értelmezést igénylő jogkérdések felvetése még nem alapozza meg a jogerős határozat jogereje feloldásának kivételes lehetőségét magában hordozó felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.20.834/2019/2.). Önmagában a felülvizsgálati kérelemben támadott jogerős ítélet vélt vagy valós jogszabálysértő volta sem ad lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére (Kúria Pfv.21.285/2022/2.). A Kúria az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét nem vizsgálja (Kúria Pfv.21.343/2022/2.); továbbá – miként arra a PK vélemény 6. pontjában is rámutatott – kizárólag a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet előterjesztő fél által megjelölt és tartalmilag hiánytalanul hivatkozott engedélyezési okokat vizsgálhatja, figyelemmel a rendelkezési elvben megfogalmazott kérelemhez kötöttség perjogi szabályára [Pp. 2. § (2) bekezdés]. Az is lényeges, hogy az engedélyezés körében lefolytatott vizsgálat nem terjedhet túl a konkrétan megjelölt engedélyezési ok vizsgálatán, és nem nyúlhat át a felülvizsgálat érdemi kérdésének vizsgálatára.

[23] A Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *cd)* alpontja szerint a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén a félnek meg kell jelölnie a Kúria közzétett határozatának azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér. A megjelölt konkrét határozatrész csak akkor alkalmas az engedélyezés körében érdemi vizsgálat lefolytatására, ha annak tartalma az előbbieken kifejtetteknek megfelelően a jogerős ítélettel összefüggésben ellentétes jogkérdésként értelmezhető (Kúria Gfv.30.125/2023/2., Pfv.20.040/2024/2.).

[24] Mindezekhez képest a felülvizsgálattal támadott ítélet és a hivatkozott referencia határozat alperes által idézett részei között azonos elvi jelentőségű jogkérdés tekintetében elvárt jogértelmezési összevetés az alábbiakra figyelemmel nem végezhető el.

[25] A Kúria mindenekelőtt arra mutat rá, hogy az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében (4. oldal alulról harmadik bekezdés) a jogkérdésben való eltérésre egyrészt az IM rendelet 2. § (2) bekezdésével, másrészt a Pp. 346. § (5) bekezdésével összefüggésben hivatkozott. A Pp. 2. § (2) bekezdésének és 370. § (1) bekezdésének megsértésére – saját előadása szerint is – a konkrét ügy keretei közötti értelemben hivatkozott, e jogszabályhelyekkel összefüggésben azonban jogkérdésben való eltérést nem állított. Ezért – első megközelítésben – az IM rendelet 2. § (2) bekezdése és a Pp. 346. § (5) bekezdése körében volt vizsgálható az állított jogkérdésben való eltérés.

[26] Ugyanakkor a fentebb, az „elvi jelentőségű jogkérdés” kapcsán kifejtettekhez képest az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében – tartalma [Pp. 110. § (3) bekezdés] figyelembe vételével – kizárólag az IM rendelet 2. § (2) bekezdésének normatartalmával kapcsolatban lehetett elvi jelentőségű jogkérdést azonosítani, miszerint: az IM rendelet 2. § (2) bekezdésének alkalmazása körében az ügy bonyolult ténybeli és jogi megítélése, továbbá a pertárgy értéke a vizsgálat tárgyát (szempontját) képezhetik-e, ezek a körülmények alapot adhatnak-e a jogi képviselő által felszámított, megbízási szerződés alapján érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj mérséklésére.

[27] A Pp. 346. § (5) bekezdésének normatartalmával kapcsolatban azonban az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelméből elvi jelentőségű jogkérdés megfogalmazása még a tartalom elve szerinti értelmezés mellett sem volt megállapítható.

[28] Mindezekre tekintettel a Kúria kizárólag az IM rendelet 2. § (2) bekezdése tekintetében felvetett elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában végezhetette el a jogerős ítélet és a referencia határozat idézett tartalmának összevetését. E körben azt kellett vizsgálni, hogy az alperes által hivatkozott, a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet [58]-[59] pontjai, illetve a referenciahatározat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében idézett [41]-[44] pontjai tartalmazzak-e ellentétes jogértelmezést; azaz ugyanazon jogkérdésre adott jogértelmezés ütközik-e ugyanazon jogkérdésre adott ellentétes jogértelmezéssel. Csak ebben az esetben állapítható meg ugyanis az engedélyezés Pp. 409. § (3) bekezdésében megkövetelt feltétel megléte: a jogerős ítéletnek a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérése.

[29] Ennek vizsgálata során az alábbiaknak volt jelentősége.

[30] A felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet e körben releváns indokolása {[58] bekezdésében} az ügyvédi munkadíj IM rendelet 2. § (2) bekezdés alapján történt mérséklésénél két nevesített tényezőt (körülményt) vett figyelembe: egyrészt az ügy ténybeli és jogi megítélésének bonyolult voltát (illetve adott esetben a hiányát), valamint a pertárgyértéket (azon keresztül az ügy tétjét, a fél pernyeréshez fűződő érdekeltiségét és az ügyvédi felelősséget).

[31] Ehhez képest a referencia határozat – annak [41] bekezdésében – egyrészt a megbízási szerződésben megállapodott munkadíj mint a felek szerződéses szabadsága alapján szabadon meghatározott díj tekintetében a bíróság általi mérséklés kivételes jellegére, és

ebből adódóan szűk értelmezési lehetőségre mutatott rá, másrészt arra, hogy az óradíj mértékére a mérséklés legfeljebb akkor terjedhet ki, ha az a piaci viszonyokkal és a józan észszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű. A referencia határozat tehát maga sem látta abszolút módon kizártnak a megbízási szerződésben a felek által megállapított munkadíj bíróság általi mérséklését (csupán kivételes lehetőségnek tartotta), így önmagában azzal, hogy a felülvizsgálattal támadott határozatában a másodfokú bíróság mérsékelte az így meghatározott ügyvédi munkadíjat, nem alkalmazott ellentétes jogértelmezést. Másrészt a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozatában a másodfokú bíróság nem érintette az óradíj mértékét, azt nem mérsékelte (csupán az euróban megállapított összeget középárfolyam figyelembevételével „forintosította”), amit azonban az alperes felülvizsgálati kérelmében maga sem kifogásolt.

[32] A referencia határozat [42] pontjában a Kúria az aránytalanság vizsgálatának lényegét (mibenlétét) fogalmazta meg akként, hogy az az ügyvéd által ténylegesen elvégzett tevékenység és az ügyvédi munkadíj egybevetésével ítélt meg. A felülvizsgálattal támadott határozat ezt a megállapítást nem érintette, azzal ellentétes jogértelmezést nem tartalmaz.

[33] A referencia határozat [43] pontjában a Kúria azt rögzítette, hogy a perbeli képviseleti tevékenység vizsgálata elsődlegesen tényeken, továbbá az egyedi jogvitában felmerült egyéb körülményeken alapulhat, és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú értékelését jelenti. A felülvizsgálattal támadott határozat [58] bekezdése ehhez képest sem tartalmaz ellentétes jogértelmezést.

[34] A referencia határozat [44] bekezdése a vizsgálati szempontok objektív jellegét hangsúlyozza, az ügyvéd tényleges perbeli tevékenységének a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelelésének vizsgálatával, és e körben a tárgyalásokon való részvételt, a szükséges periratok elkészítését, határidők betartását, összességében az ügyfél jogi képviselésének az eljárásjognak megfelelő ellátását rögzítette. Emellett kitért arra, hogy mindezt a tárgyalási jegyzőkönyvek, a beadványok, azaz a konkrét periratok bizonyítják. A referencia határozat azonban e bekezdésben sem érintette a pertárgyérték, illetve az eljárás bonyolult voltának kérdését, azzal kapcsolatos jogértelmezést nem tartalmaz.

[35] Mindezekre tekintettel az volt megállapítható, hogy a referencia határozatnak az alperes engedélyezési kérelmében idézett [41]-[44] bekezdéseiben a Kúria nem adott összevethető jogértelmezést az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerinti mérséklés körében sem az ügy ténybeli és jogi bonyolultsága, sem a pertárgyérték mint szempontok tekintetében. Ebből következően nem áll fenn két eltérő, ezáltal összevethető jogértelmezés, így azok hiányában ütköztetésük, összemérésük sem végezhető el.

[36] Mindezekből az is következik, hogy az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében megjelölt, a fentebb írtak szerint azonosított jogkérdésben a jogerős ítélet nem tér el az alperes által hivatkozott referencia határozattól.

[37] A kifejtettek értelmében az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében megjelölt, és érdemben vizsgálható okból a felülvizsgálat nem volt engedélyezhető, ezért a Kúria a Pp. 411. § (1)-(2) bekezdésének megfelelően eljárva a jogerős ítélet felülvizsgálatát megtagadta.

[38] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Dr. Cseh Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró, Dr. Szabó Klára s.k. bíró